

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jiřího Lifky a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobců: **1. I. K.**, nar. X a **2. nezl. I. K.**, nar. X., oba bytem Š., oba zastoupeni JUDr. Pavlou Martínkovou, advokátkou se sídlem 1. máje 144, Vimperk, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 7. 2. 2012, čj. MV-140015-5/VS-2011,

t a k t o :

I . Rozhodnutí ministra vnitra ze dne 7. 2. 2012, čj. MV -140015-5/VS-2011, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 14.712,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobců JUDr. JUDr. Pavly Martínkové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se podanou žalobou domáhají přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra vnitra ze dne 7. 2. 2012, čj. MV-140015-5/VS-2011, kterým byl zamítnut jejich rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru všeobecné správy, Oddělení státního občanství a matrik č. j. VS-1205/53/2-2011, ze dne 27. 10. 2011, z toho důvodu, že rozklad byl podán opožděně.

Žalobci vznesli v žalobě tyto žalobní námitky:

Rozklad byl žalobou napadeným rozhodnutím zamítnut z důvodu opožděnosti, kterou ministr dovodil ze skutečnosti, že ačkoliv bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno žalobcům dne 2. 11. 2011, rozklad podali dne 16. 11. 2011 jen prostřednictvím faxu a nedoplňili jej v pětidenní lhůtě originálem tohoto podání, ale až dne 22. 11. 2011, tedy o jeden den později.

Žalobci nesouhlasí se důvody, pro které ministr dospěl k závěru, že rozklad byl podaný opožděně. Domnívají se, že pěti denní lhůta podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je lhůtou procesní, což znamená, že je lhůta zachována, pokud je originál faxového podání, který byl předtím zaslán správnímu orgánu faxem, předán v této lhůtě k přepravě prostřednictvím držitele poštovní licence, což se v tomto případě stalo, jak je zřejmé z přiloženého podacího

lístku ze dne 18. 11. 2011, na jehož základě odeslala právní zástupkyně žalobců JUDr. Pavla Martínková Ministerstvu vnitra, Odboru všeobecné správy, Oddělení státního občanství a matrik rozklad proti jeho rozhodnutí č. j. VS- 1205/53/2-2011, ze dne 27. 10. 2011.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že vzhledem k tomu, že žalobce neuplatnil v žalobě nové, právně významné skutečnosti a námitky oproti těm, které již uplatnil v rozkladu, odkázal žalovaný v plném rozsahu na odůvodnění rozhodnutí ministra vnitra.

V replice žalobce uvedl, že trvá na tom, že otázku zachování lhůty ministr vnitra nesprávně posoudil.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

V tomto řízení není oprávněn soud přezkoumávat důvody prvostupňového rozhodnutí, pro které nebylo vyhověno žádosti žalobců o udělení státního občanství, protože tyto nebyly předmětem žalobou napadeného rozhodnutí ministra vnitra, soud může přezkoumat pouze správnost závěrů o opožděnosti podaného rozkladu.

Ze správního spisu vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí převzal žalobce 1.) dne 2. 11. 2011, téhož dne převzala rozhodnutí zákonná zástupkyně (matka) žalobce 2.), nezletilého I.

Rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce 1.) prostřednictvím právní zástupkyně (včetně plné moci k zastoupení) dne 16. 11. 2011 jen prostřednictvím faxu.

V rozhodnutí napadeném žalobou se uvádí, že žalobci byli povinni podle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu fax řádně potvrdit ve lhůtě do pěti dnů, tedy do 21. 11. 2011, a vzhledem k tomu že fax byl potvrzen až dne 22. 11. 2011, jedná se o podaný rozklad po uplynutí lhůty (o jeden den) pro podání řádného opravného prostředku ve smyslu ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu, s ohledem na doručení písemnosti dle ustanovení § 72 odst. 1 správního řádu.

Žalobci naproti tomu tvrdí, že fax doplnili ve lhůtě dle ust. § 37 odst. 4 správního řádu, neboť dne 18. 11. 2011 (tj. před uplynutím lhůty dne 21. 11. 2011) podali rozklad k přepravě prostřednictvím držitele poštovní licence, kterážto skutečnost vyplývá z razítka na obálce doručovaného rozkladu, a jelikož v případě lhůty dle § 37 odst. 4 správního řádu se jedná o lhůtu procesní, je rozklad podán včas.

Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu „*Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. 16) Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu.*“

Spornou otázkou v dané věci je posouzení, zdali „potvrzení“ podání bylo učiněno ve lhůtě dle § 37 odst. 4 správního řádu.

Pro počítání lhůt pro provedení úkonu správní řád v ust. § 40 stanoví:

„1) Pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu,

a) nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běhu lhůty již nastala,

b) končí lhůta určené podle týdnů, měsíců nebo let uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; není-li v měsíci takový den, končí lhůta posledním dnem měsíce,

c) případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, 25) je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin,

d) je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

(2) V pochybnostech se lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak.“

Podle ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, tedy platí, že lhůta je zachována je-li nejpозději poslední den lhůty „podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence“.

Písmeno d) upravuje pravidlo zachování procesních lhůt. Lhůta bude podle něj zachována vždy tehdy, pokud bude v poslední den plynutí jejího běhu učiněno osobní podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, kteréžto obě podmínky příslušnosti musí být splněny zároveň, anebo bude-li v tentýž den toto podání adresované témuž věcně a místně příslušnému orgánu podáno k poštovní přepravě. Procesní lhůta však bude dále zachována i tehdy, pokud nebude účastník řízení moci - avšak výlučně jen z vážných důvodů - učinit své podání u věcně a místně příslušného správního orgánu a učiní je namísto toho v poslední den běhu lhůty u správního orgánu vyššího stupně. Správní orgán vyššího stupně je povinen podání takto u něj učiněné bezodkladně postoupit věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Pro odvolací lhůtu, jakož i pro lhůtu pro podání rozkladu platí, že se jedná o procesní lhůty, u kterých „K zachování lhůty k podání odvolání (§ 83 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu) postačí, je-li poštovní zásilka obsahující odvolání, adresovaná místně a věcně příslušnému správnímu orgánu, podána posledního dne lhůty držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence, to platí i v případě, kdy odvolání postupuje věcně a místně příslušnému správnímu orgánu jiný (nepříslušný) správní orgán, u kterého bylo odvolání (nesprávně) podáno a kterému povinnost postoupit takové odvolání ukládá právní předpis.“ (cit. z rozsudku sp. zn. 29 Cdo 1167/2009 (Nejvyšší soud), SbNS 55/2011).

V projednávaném případě byla poštovní zásilka obsahující rozklad podána u držitele poštovní licence dne 18. 11. 2011, jak je uvedeno na obálce (nacházející se v správním spise), v které byl rozklad odeslán. Lhůta dle ust. § 37 odst. 4 správního řádu pro potvrzení podání

učiněné faxem skončila až dnem 21. 11. 2011, jak se správně uvádí v rozhodnutí ministra vnitra. Jelikož pro zachování lhůty podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu postačuje, je-li v této lhůtě zásilka obsahující rozklad (a adresována příslušnému správnímu) podána prostřednictvím držitele poštovní licence, rozklad byl podán včas. Žalovaný se tedy mylí, pokud usuzuje, že pro potvrzení podání ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu je relevantní datum, kdy správní orgán podání obdržel (tj. den 22. 11. 2011), ostatně pro svůj závěr o nesplnění lhůty podáním rozkladu na poště dne 18. 11. 2011, nenabízí žádný právní důvod.

Na základě všech shora uvedených skutečností soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost podle ust. § 78 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je ministr vnitra v dalším řízení vázán (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci měli ve věci úspěch, proto jim soud přiznal náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobcům v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 6.000,- Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátem; tyto jsou tvořeny odměnou za právní zastoupení žalobce advokátem, a to za tři úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, podání repliky podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění do 31. 12. 2012 (dále jen „advokátní tarif“)] po 2.100,- Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 3 x 300,- Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, a 21% DPH v částce 1512,- Kč. Náklady na právní zastoupení tak činí 8.712,- Kč. Celková výše nákladů, včetně zaplaceného soudního poplatku, které žalobcům v tomto řízení vznikly, tedy činí 14.712,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14.712,- Kč a to ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce (ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. října 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová